

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 144/25

Luxemburg, 19 november 2025

Arrest van het Gerecht in zaak T-367/23 | Amazon EU/Commissie

Digitaledienstenverordening: het beroep van Amazon tegen het besluit van de Commissie waarbij het Amazon Store-platform wordt aangewezen als een „zeer groot onlineplatform”, wordt verworpen

De digitaledienstenverordening (DSA) ¹ legt specifieke verplichtingen op aan aanbieders van bepaalde diensten die door de Europese Commissie zijn aangewezen als „zeer grote onlineplatforms” of „zeer grote onlinezoekmachines” omdat zij de drempel van 45 miljoen gebruikers in de Europese Unie (oftewel 10 % van de bevolking van de Unie) overschrijden. Amazon EU Sàrl exploiteert het Amazon Store-platform en vraagt om nietigverklaring van het besluit waarbij de Commissie dat platform heeft aangewezen als een „zeer groot onlineplatform” in de zin van de DSA.

Amazon betwist de wettigheid van de bepaling van de verordening die bepaalt welke onlineplatforms, waaronder marktplaatsen, als zeer grote onlineplatforms moeten worden aangewezen en die specifieke verplichtingen oplegt aan die platforms op het gebied van transparantie, samenwerking en toegang tot gegevens. Volgens Amazon doet die bepaling afbreuk aan bepaalde in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie verankerde grondrechten, waaronder met name de vrijheid van ondernemerschap, het recht op eigendom, het beginsel van gelijkheid voor de wet, de vrijheid van meningsuiting en van informatie, het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van vertrouwelijke informatie.

In het arrest van vandaag **verwerpt het Gerecht van de Europese Unie het beroep.**

Wat de **vrijheid van ondernemerschap** betreft, oordeelt het Gerecht dat het klopt dat de door de DSA opgelegde verplichtingen een inmenging in die vrijheid vormen, aangezien zij kunnen leiden tot aanzienlijke kosten, de organisatie van activiteiten kunnen beïnvloeden en complexe technische oplossingen kunnen vergen. Die inmenging, die bij wet is gesteld en de wezenlijke inhoud van de vrijheid van ondernemerschap niet aantast, is echter gerechtvaardigd in de zin van het Handvest van de grondrechten. De Uniewetgever, die over een ruime beoordelingsmarge beschikt, heeft namelijk geen kennelijke fout gemaakt door zich op het standpunt te stellen dat zeer grote onlineplatforms, waaronder marktplaatsen met 45 miljoen of meer gebruikers, systeemrisico's voor de samenleving kunnen opleveren, met name door illegale inhoud te verspreiden of door afbreuk te doen aan grondrechten, waaronder de bescherming van de consument. De aan die platforms opgelegde verplichtingen, zoals de verplichtingen rond het aanbieden van een aanbevelingsoptie zonder profilering, het bijhouden van een openbaar reclameregister of de toegang van onderzoekers tot bepaalde gegevens, beogen die risico's tegen te gaan, ook al brengen zij aanzienlijke economische lasten voor die platforms met zich mee.

Met betrekking tot het **recht op eigendom** oordeelt het Gerecht dat de door de DSA opgelegde verplichtingen hoofdzakelijk administratieve lasten vormen en de aanbieders van zeer grote onlineplatforms dus niet de eigendom van hun platforms ontnemen. Zelfs **indien** wordt vastgesteld dat er sprake is van een inmenging in het recht op eigendom, zou die inmenging gerechtvaardigd zijn door de doelstelling van de Uniewetgever om systeemrisico's te voorkomen.

Wat het **gelijkheidsbeginsel** betreft, oordeelt het Gerecht dat de Uniewetgever over een ruime beoordelingsmarge

beschikt om zeer grote onlineplatforms, waaronder marktplaatsen, op dezelfde wijze te behandelen, aangezien ook marktplaatsen systeemrisico's voor de **samenleving** met zich mee kunnen brengen. Bovendien is het onderscheid dat in de DSA wordt gemaakt tussen onlineplatforms op basis van hun aantal gebruikers niet willekeurig noch kennelijk ongeschikt voor het bereiken van het doel om die risico's tegen te gaan, aangezien onlineplatforms met meer dan 45 miljoen gebruikers een groot aantal personen kunnen blootstellen aan illegale content.

Wat de **vrijheid van meningsuiting en van informatie** betreft, oordeelt het Gerecht dat de verplichting voor zeer grote onlineplatforms om een aanbevelingsoptie zonder profilering aan te bieden de wijze kan inperken waarop de op die platforms aangeboden producten kunnen worden **voorgesteld**, maar dat een dergelijke inmenging gerechtvaardigd is. Die maatregel, die bij wet is gesteld, tast de wezenlijke inhoud van de vrijheid van meningsuiting niet aan en streeft een legitiem doel van consumentenbescherming na. De wetgever kon dus zonder zijn ruime beoordelingsmarge te overschrijden een afweging maken tussen de commerciële vrijheid van meningsuiting van de betrokken platforms enerzijds en de bescherming van consumenten anderzijds.

Met betrekking tot het **recht op privéleven en op bescherming van vertrouwelijke informatie** oordeelt het Gerecht dat de verplichtingen op het gebied van de transparantie van reclame en de toegang van onderzoekers tot bepaalde gegevens weliswaar een inmenging in dat recht vormen, maar deze verplichtingen bij wet zijn gesteld, evenredig zijn, en gerechtvaardigd zijn **door** een doelstelling van algemeen belang, namelijk het voorkomen van systeemrisico's teneinde met name bij te dragen tot een hoog niveau van consumentenbescherming. Het Gerecht beklemtoont dat het beschikbaar stellen van het reclameregister strikt geregeld is en dat voor de toegang van onderzoekers strikte beveiligings- en vertrouwelijkheidseisen gelden.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het Unierecht strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting van het arrest](#) zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Volg ons!

¹ [Verordening \(EU\) 2022/2065](#) van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van richtlijn 2000/31/EG (digitaaldienstenverordening).